

தஞ்சை பதிப்பு

தன்கையை அடுத்துள்ள
மெலவ்ட்ரீல் நரசிம்ம ஜெயந்தி
யையொட்டி நடைபெறும் பாக
வத மேளா நாட்டிய நாடக
விழாவில், நேற்று முன்னால்
'கம்சவதம்' எனப்படும் கம்சசரித்
திரநாடகம் நடைபெற்று, ஸ்ரீ
லட்சஸ்மி நரசிம்ம பாகவத மேளா
நாட்டிய நாடக சங்கத்தினர் இந்நா
டகத்தை நடத்தினர்.

ପାକବୁତତିଲିରୁନ୍ତୁ ଏକଟି
ପଟ୍ଟ . ଇକତେତକୁ ପାକବୁ
ମେଳା . ନାଟ୍ଟିଯ ନାଟକ ବ୍ୟାପି
ତନ୍ତ୍ରିରୁପବର୍ମ ମେଲାଟିରୁ ବେଙ୍ଗ
ଟରାମ ଚାଲୁଥିରି ଆବାର .

முத்தராபுரியின்மன்றானஉக்க
ரசேன்ரைவிலங்கிட்டு சிறையில்
தல்ளி, தானே அர
சனாகிறான் அவ
ருடைய மகனான
கம்சன். கம்சனின்
தங்கை தேவ
கியின் திரும
ணத்தின் போதே
தேவ கி யி ன்
வ யி ற் றி ல்
பிறக்கும் எட்டா
வதுபிள்ளையால்
அ வ னு க் கு
மரணம் ஏற்படும்
என்று அசரீரி
வாயிலாக அறி
கி ற் ரான். அ வ
ஞக்கு பிறக்கும்
குழந்தைகளை
எல்லாம் கொடுர
முத்து விரும்பு

செய்யும் கம்சன் எட்டாவது குழந்தையை கருவற்றிருக்கும் போது தேவகியையும், வசதேவரையும் சிறையில் வைக்கிறான்.

சிறையில் மகர் விஷ்ணுவே
தோன்றி தேவகி, வசதேவருக்குக்
காட்சி அளித்து, தான் குழந்தை
ய்க்காட்டு ரமாயிதும் கோதுவத்தில்
நந்தகோபர் வீட்டில் கொண்டு
சென்று விட்டு விடவும், அங்கிரு
குக்கும் குழந்தையை எடுத்து
வரவும் ஆலோசனை கூறுகிறார்.
அவ்வாறே குழந்தைகள் இடம்
மாற்றப்படுகின்றன. அப்போ
துதான் குழந்தை பிறந்த
செய்தியைக் கேள்விப்படும்
கம்கசன் அக்குழந்தையை கொல்வ
முற்படும்போது, அதுமாயக்குழந்
தையாக விண்ணில் எழுகிறது.
அவன்னினைக்கும் குழந்தைதான்
இல்லை என்று கூறி, கண்ணன்
இருப்பிடத்தையும், அவனே கம்ச
னுக்கு காலன் என்பதையும் கூறி

மறைந்துவிடுகிறது.

கிருஷ்ணனாக கொல்ல
கம்சன் எடுக்கும் முயற்சிகள்
தோல்வியடைகி ன்றன. தன்
அவைக்கே அவனை அழைத்து,
வஞ்சகமாக கொல்ல நினைத்த
கம்சன், கிருஷ்ணன் அவன்
மடியில், கிருந்தப்படி அழுத்தி
வதம் செய்து விடுகிறான்.
கிருஷ்ணன் உகர்சேனருக்கு முடிவு
குட்டி மீண்டும் அவரை மன்ன
ராக்குகிறான்.

புண்டரீகம், மேளப்ராப்தி
யுடன் நாடகம் தொடங்குகிறது.

வளர்பவன் மகாவிஷ்ணு
 என்பதைக் கூறியவர், கம்சன்
 டமும் சென்று செய்தியைக் கூறி
 விடுகிறார். தேவகியைக் கொல்ல
 முற்படுகிறான் கம்சன். தேவே
 அவனிடம் நீ சிறு வயது முதல்
 என்னை எப்படி வளர்த்தவன்,
 மும்முர்த்திகளும் உனக்கு சமம்.
 ஆவார்களா என்றெல்லாம் கூறிக்
 கெஞ்சகிறாள் (சரணு) ஜோக்ஷித்
 தினி- நீலாம்பரி- ஆதி) வகுதே
 வரும், அவனிடம் அவளை
 கொல்ல வேண்டாம் என்று
 கெஞ்சகிறார். பிறக்கும் குழந்

இருந்தது. இரு எல்லைகளையும் காட்டும் அற்புதமான உத்தி.

பிறந்தகுழந்தையைக் கொல்லவுமற்படும் காட்சியில் கம்சனி ன் ஈவுஇருக்கமற்றதன்மையைநின்ற நிலையிலேயே படம் பிடித்து காட்டினார்குமார்.

கிருஷ்ணன் யசோதை
 சீராட்டி வளர்ப்பதும் (பத்சவில்
 துணிகண் - அடாண்ண - ஆதி)
 தாலாட்டுவதுமான (நந்தகோப
 குமார்- நீலாம்பரி- கண்டசாபு)
 காட்சிகளை நடராஜன் கற்பனை
 வளத்துடன் முகத்தில் பாசம்
 பொங்க ஆடினார்.

பூதகியும்(வரதராஜன்), சகடா
சரனும்(நீலகண்டன்) கம்சனின்

ମେଲଟ୍ରୋରିଲ୍ ନଟେପେର୍ର କମ୍ପ୍ସ ଚାରିତ୍ତିର ନାଟକତ୍ତିଲ୍ ଓରୁ କାଟ୍‌ଶି.

தையை ஒப்படைப்பதாக உறுதி
கூறியதும் விடுகிறான். ஆனால்
இருவரையும் சிறையில் அடைச்
கிறார். நாடகத்தில் கம்சன்
தோன்றும்போதெல்லாம் ஒரு
அச்சு என்னவு தோன்றுகிறது.
தேவகி தோன்றும்போதெல்லாம்
ஒரு பரிவு ஏற்படுகிறது. தளர்ந்த
நடையும், களைத்த முகமும்,
அயர்ந்த கணக்ஞமாக ஒரு கரு
வுந்ற பெண்ணைக் கண்முன்
நிறுத்தினார் தேவகியாக வேட
மேற்ற பூதீந்த.

சிறையில் அடைக்கும் காவல் காரனும் (நிலகண்டன்), தேவை கியைக் கவனித்துக் கொள்ள வரும் மருத்துவச்சியும் (வரதராஜன்) சோகமான நாடகப் போக்கில் சுற்றே கலவூப்பை ஏற்படுத்துகின்றனர். கிருஷ்ணன் விசுவாரபதரிசனம் தந்துகுழந்தையாக மாறும் காட்சியில் விழுய்மாதவன் விசுவாரபத்தைக் காட்டி, அப்படியே உடலை வளைத்துக் குறுக்கி, சிறு குழந்தையாக மல்லாந்து படுத்துக் கால்கட்டை விரலை வாயில் வைத்து கொள்ளும் (ஆவிலைகிருஷ்ணன் தோற்றும்) காட்சி அருமையாக

அக்ரூரை (மகாதேவன்) அனுப்பி பலராமனையும், கிருஷ்ண வையும் அனமுத்து வரச் செய்யும் கம்சன், கிருஷ்ணனை பாசுமல் வளன் போல் நடித்து மதியில் அமரச் செய்து கொல்ல முற்பட, இருந்த இடத்திலேயே அவனை அழுத்தி வதம் செய்கிறான் கிருஷ்ணன். உகர்சேனர்

(எம்.ஆர்.கிருஷ்ணமூர்த்தி) சிறையிலிருந்து விடுதலைக்கப்பட்டு மீண்டும் மன்னராக்கப்படுகிறார். பல சுருதி, மங்களத்துடன் நாடாகம் நிறைவே பெறுகிறது. நன்றாக பாடிய நரசிம்மன், வெங்கடேசன், பிரபாகரன் ஆகியோர் ஆஹி ரி, கண்டா, நீலாம்பிர ஆகியராகங்களை சிறப்பாக கையாண்டனர். ஆண்டான்கோவில் துரை வயலினும், நெல்லை ஏ.பாலாஜி மிருதங்கமும், வெங்கடேசன் பிரசாத்

புல்வாங்குழலும் வாசத்தனா.
நாடகம் முடிந்த பின்னரும்
கூடக்கூட்சின்கொடுரும்பூம், வகுதே
வரின்பொறுமையும், தேவகியின்
பரிதாபமான நிலையும், யசோ
நையின் வாத்சல்யமும் நம்ம
நைத விட்டு நீங்கவில்லை.

-நாரதூ.